

اتیسم

زینب سلیمانی^۱، محبوبه شمس الدینی^۲

^۱ دانشجوی دکتری روان شناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، کرمان، ایران.

^۲ مدرس دانشگاه پیام نور کرمان، رابر، ایران.

چکیده

یکی از چالش‌انگیزترین اختلال‌های مطرح شده در راهنمای آماری و تشخیصی اختلالات روانی اختلال طیف اتیسم می‌باشد. اختلال طیف اتیسم یک اختلال جدی در زمینه رشد است که معمولاً قبل از سه سالگی تشخیص داده شده است. اتیسم اختلالی با نقص در ارتباط و تعامل اجتماعی، همراه با الگوهای رفتاری و علایق تکراری یا محدود کننده است. این افراد در ارتباطات و تعاملات اجتماعی خود در زمینه‌های مختلف چون تبادل ارتباط عاطفی - اجتماعی با افراد مختلف، پاسخ دادن مناسب در مکالمه، مشارکت در بازی‌های نمایشی و مشارکتی با دوستان و در ایجاد دوستی‌های مناسب متناسب با سن خودشان مشکل دارند. تعداد کودکان مبتلا به اتیسم در حال رشد است. هر چند درمان قطعی برای اتیسم وجود ندارد، اما درمان جدی و به موقع اتیسم تغییرات بزرگی در زندگی کودکان مبتلا به این بیماری ایجاد می‌کند. بازی درمانی می‌تواند در درمان کودکان اتیسم نقش بسزایی داشته باشد. بازی باعث شکوفا شدن توانایی‌های کودکان اتیسم می‌شود. از طریق بازی می‌توانیم فرآیند سازگاری با اجتماع و جامعه را در این کودکان به وجود آوریم. این تحقیق با هدف بررسی مسأله اتیسم و نقش بازی‌های جدی در یادگیری آنها انجام شده است.

واژه‌های کلیدی: اتیسم، تعریف، علائم، تشخیص، سیر تحولی، مداخلات درمانی، توان بخشی و آموزشی، بازی‌های جدی